

עמ"ת 44555-12-25 - שארי פייסחוב נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 44555-12-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

העוררת: שארי פייסחוב
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(כבוד השופט מ' בורשטין) במ"ת 63193-05-23
מיום 10.12.2025
כ"ח כסלו התשפ"ו (18 דצמבר 2025)
תאריך הישיבה: עו"ד מעיין שמחון
בשם העוררת: עו"ד פלג ינון
בשם המשיבה:

החלטה

לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: החסד"פ), על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט מ' בורשטין) במ"ת 63193-05-23 מיום 10.12.2025, בגדרה נדחתה בקשת העוררת לעיון חוזר בתנאי שחרורה.

1. ביום 25.05.2023 הוגש נגד העוררת ושני נאשמים נוספים (להלן יחד: הנאשמים), כתב אישום המייחס להם מסכת של קשירת קשר לרצח. בכלל זאת מיוחסות לעוררת עבירות של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 335 + 333, בצירוף סעיף 34א(1) לחוק; שוד מזוין, לפי סעיף 402(ב) לחוק; נשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק; ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק. לצד כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של הנאשמים עד תום ההליכים.

2. לאחר שנקבע כי חלקה של העוררת לא כלל ביצועם של האקטים האלימים בפועל, הועברה העוררת ביום 14.08.2023 למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהמשך נפתחו מעת לעת חלונות התאווורות במעצרה, לרבות לצורך יציאה לעבודה. בהמשך, בהחלטת השופט ע' גרוסקופף מיום 22.08.2024 בגדרי המ"ע 28139-08-24, בוטל המעצר, והעוררת שוחררה למעצר בית. לבסוף, ביום 04.06.2025, לאור חלוף הזמן ובהמלצת שירות המבחן, בוטלו כלל תנאי השחרור של העוררת מלבד

מעצר בית לילי בבית הוריה, מדי לילה בין השעות 19:00 ועד 07:30.

3. ביום 19.10.2025 הגישה העוררת לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרה, בה עתרה לביטול מעצר הבית הלילי בעניינה, בין היתר "בשים לב לפרק הזמן שחלף". ביום 28.10.2025 הודיעה המשיבה כי אינה מתנגדת כי יוגש תסקיר שירות המבחן בעניין זה, ובלבד שיכלול התייחסות ליחסה של העוררת לעבירות המיוחסות לה. ביום 27.11.2025 הוגש תסקיר שירות המבחן שהמליץ על ביטול מעצר הבית הלילי.

4. בתגובת המשיבה מיום 30.11.2025 נטען כי התיק צפוי להסתיים במהרה, וכי הדבר מהווה שיקול משמעותי שלא להיעתר לבקשה. אשר לתסקיר שהוגש, נטען כי לא נכללה בו התייחסות כלשהי ליחסה של העוררת לעבירות; וכי האמור מעלה "תהייה של ממש לגבי אמינות המשיבה ביחסים עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול שלה". כן נטען כי קיימת סתירה בין התסקירים לבין העולה מהתנהלות הנאשמים בהליך בכל הנוגע להמשך קיומו של קשר זוגי בין העוררת ובין נאשם 2.

5. בהחלטת בית משפט קמא נדחתה בקשת העוררת לעיון חוזר, בעיקר לאור הצפי לסיום ההליך בקרוב. אשר להמלצת שירות המבחן, נקבע כי לא ניתן לקבלה, בנסיבות בהן התסקיר נעדר התייחסות לעבירות המיוחסות לעוררת, ונוכח טענת המשיבה כי העוררת ממשיכה לקיים קשר עם שותפה להליך. לצד האמור, צוין כי ככל שההליכים לא יסתיימו בקרוב, פתוחה בפני העוררת האפשרות להגיש בקשה נוספת בעניין.

6. מכאן הערר שלפניי, בו טענה העוררת, בעיקרו של דבר, כי בהתאם להמלצת שירות המבחן, הסיכון בעניינה הצטמצם כך שאין עוד צורך בתנאי מעצר הבית הלילי. כן נטען כי בית המשפט התעלם בהחלטתו מכך שגם בשלב הנוכחי של ההליך, הוא עלול להימשך עוד חודשים ארוכים, והמשך מעצר הבית יש בו כדי לפגוע בטובת ילדיה הקטינים של העוררת ובשיקום משפחתה. אשר ליחסה לעבירה, צוין כי לגרסת העוררת היא סייעה לתאם את המפגש עם המתלונן ללא שהייתה מודעת למטרת המפגש; ובנוגע ליחסיה עם נאשם 2 נטען כי אין כל סתירה בדבריה, שכן "סיום מערכת יחסים מעין זו אינו מתרחש באופן מיידי ואינו מתבצע ביום אחד".

7. בדיון שנערך לפניי ביום 18.12.2025, חזרה באת-כוח העוררת על טענותיה בערר. מנגד, המשיבה טענה כי ההליך צפוי להסתיים בקרוב, נוכח התקדמות הליך ההוכחות ופרישתה הצפויה של אחת משופטות המותב בסוף החודש הנוכחי. כן חזרה על טענותיה בכל הנוגע לטיב היחסים בין העוררת לנאשם 2.

8. לאחר עיון ושמיעת טענות הצדדים, מצאתי כי דין הערר להידחות.

9. סעיף 52(א) לחסד"פ קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי שחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה". מעיון בבקשה שהגישה העוררת לבית המשפט המחוזי דומה כי העילה העיקרית עליה

התבססה היא עילת חלוף הזמן. בפסיקה נקבע ביחס לעילה זו כי "הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה, והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יצירת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי" (בש"פ 6845/07 קוסטריקין נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (19.08.2007)).

10. עוד עולה מהפסיקה כי שיקול רלוונטי נוסף לעניין עיון חוזר בתנאי מעצר, בפרט בעילה של חלוף הזמן, הוא משך הזמן שעוד צפוי לניהול ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 2254/08 ברקו נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (19.03.2008); בש"פ 913/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.02.2008)). בענייננו, כפי שעולה מעיון בתיק, ולא נסתר בדיון שהתקיים לפניי, ההליך מצוי בישורת האחרונה, כאשר דיון לצורך סיום פרשת ההגנה וסיכומים בתיק קבוע ליום 29.12.2025, והכרעת הדין אמורה להינתן בתקופה הקרובה. על-כן, מקובלת עליי קביעת בית המשפט המחוזי כי בנסיבות ענייננו, ובהתחשב בשלב המתקדם בו מצוי ההליך, לא קמה הצדקה לעיון חוזר בתנאי השחרור של העוררת. זאת, בפרט, בשים לב לתנאי השחרור עצמם, אשר כמתואר, עומדים כיום על מעצר בית לילי בלבד, לאחר הקלות רבות והדרגתיות שניתנו בתנאי השחרור. בתנאים הנוכחיים יש כדי למתן את הפגיעה הנגרמת לעוררת בשל חלוף הזמן, בראי האיזון הנדרש כאמור. יחד עם זאת, כפי שציין בית המשפט המחוזי, ככל שסיום ההליך יתעכב מעבר לצפוי, תהיה פתוחה בפני העוררת האפשרות להגיש בקשה נוספת לעיון מחדש בהחלטה.

11. בנסיבות המתוארות, לא מצאתי להידרש לשאר טענותיה של העוררת בנוגע לאדנים הנוספים עליהם נסמכה החלטת בית המשפט המחוזי, שעניינם בכל הנוגע ליחסה של העוררת לעבירות המיוחסות לה או למערכת היחסים שלה עם נאשם 2.

12. הערר נדחה בזאת.

ניתנה היום, ו' טבת תשפ"ו (26 דצמבר 2025).

חאלד כבוב
שופט